

יש אים־הלילה אשר מתדמדת בעבריות

יקום־התינוקות*

עמדו אזהרות

ועמדה כלשהי־שמש־עבריה מעל שבת־שירה־ה ומה היא:
זאת להגת אשר ממינת את הקולות:
כל־יסודותיה ישובות בכל־העם בכל־הדורות – קדמון – בכל־הגבורות;

עמדו אזהרות־עוד

וסביב כלשהי־שמש־עבריה – שהיא קבר ארעי, טרם התחזקה בנפשה –
טמיר, טהר־עין, התעלה:
"איזו א הייליקערס פון הייליק; איז
נאך בלוטיקער פון בלוטיקס".
עברית שהתעברה־לא במתי
כבוד־קונו: הררית, בדידה;

אוי־אשמענן,

אוי־שערי־מות,

אוי־כלמת־הוברי־שמים־שהתלשנו.

* שתי השורות בידיש (8-9): מתוך "בכי האדמה־האם" מאת אורי צבי גרינברג בתרגומו העצמי לידיש.
[כך בעברית: קדוש הוא מכל קדש, דמדמי מכל דמדם].

זרה-לא, צופרת, במצולות קול עגלה ערופה

לא:

קרא, בערב: עכשו
לא-קרא, לקראת-קרא, עכשו-כמעט-קרא: ספר לנו מתוך הקריאה
מתי תגיע.

לא

קריאות –

תבאנה טרם-כל-הכשלונות טבחת-יש-קריאות-עדין.

תהיתי:

יש אם-הלילה אשר מתדמדת-בעבריות ומקהה אות-האם-אלה כל-העבריות;

תהיתי:

וויסן ווער –

ה-וויסן-ווער – אי-שטיל;

זרותי-מעל, זרותי-זהר –

המאור הגדול מכפיף מעשקה-של-עדה-גוילים.

תהיתי:

יש כלשהי-שמש-עבריה מצודדת-אישים-עליונים: כוי!

תהיתי:

יש כלשהי-שמש-עבריה שטפולת-הלכותיה יצאה בסתר מלכת-השמים

לא:

הלכה קריאה-עוד:

וויזט מיר די צונג!

קרא:

אין להגת אשר ממינת את הקולות: להויה, זרה-לא,

צופרת,

במצולות קול עגלה ערופה,

בצלמונית,

בחשרת-אבק,

בְּחִשְׁפֵי־עֵבִים,
בְּדַמְדוּמֵי־עֵרֶב,
בְּחִתְמַת־צֶלַל.

חִתְמַת־עֵבֶר

מֵאֵינ־קָרָא בְּהִדְרַת־סוּד: לְהִיּוֹת –
פֶּן וּוְאֵנֶעַן זֵינֶט אִיר? –
אֵין נִכְנָסִין לְשָׁמַיִם.

מֵאֵינ־קָרָא בְּסִתְרֵי־סִתְרִים: לְהִיּוֹת –
וּוּ זֵינֶט אִיר גַּעבוּרִין גַּעוּוֹאֲרִין? –
אוּי כְבוֹד קוֹנוֹ.

צָא, צָא;

תְּהוֹם־אַרְעָא.

הֲרַפִּין־כָּל־גּוֹפּוֹתָיו, כָּעַת: צָא, צָא.
נַעֲשׂוּ עֲרִירֵי: מֵאֵין, נִתְעַקְרָה הַתְּחוּלַלֶת.
אַלָּא שְׁנַעֲשׂוּ עֲרִירֵי בְּתוֹכֵי־הַהוֹלָדָה וְנַעֲשׂוּ עֲרִירֵי כְּשֶׁהַעֲמִידָה־בְּנֵים־אִמִּים;
כָּעַת:

מֵאֵינ־צָא.

מֵאֵינ־הִרְת־רַעְמִים.